

การพัฒนาแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถ
ด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษา

The development of english instructional model by using activity-based
learning to improve communicative english speaking ability and happiness in
learning by using local context for primary students

จรัมจิต สร้อยสมุทร*

ชนสิทธิ์ สิทธิสูงเนิน**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาและหาคุณภาพของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา 2) ประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น และ 3) ขยายผลการใช้รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นและประเมินประสิทธิผลของการขยายผลการใช้รูปแบบการสอน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชุมนุมภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนสามัคคีธรรมานุสรณ์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 12 คน โดยใช้การสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย รูปแบบการสอน คู่มือการใช้รูปแบบการสอน แผนการจัดการเรียนรู้ แบบประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ แบบบันทึกการใช้วิธีการพูดสื่อสาร แบบสัมภาษณ์สะท้อนคิดความสุขในการเรียน และแบบบันทึกความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

คำสำคัญ : แบบฝึกทักษะ การระบายสีไม้ เทคนิคการระบายสีไม้5's

* นักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

** อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประจักษ์วิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Abstract

The purposes of this study were 1) to develop and find the quality of English instructional model using Activity-Based Learning to improve communicative speaking ability and happiness in learning by using local context for primary students 2) to evaluate the effectiveness of the developed instructional model, and 3) to disseminate the implementation of the developed instructional model and evaluate the effectiveness of the instructional model. The target participants of the research were 12 primary students (Grade 4-6) that joined in English club in the second semester of the academic year 2021 by volunteering selection. The instruments of the research were the instructional model, usage manual, lesson plans, communicative English speaking ability evaluation form, communicative strategies recording form, questionnaire about happiness in learning, and opinion recording form towards the instructional methods. Data were collected and analyzed by percentage, mean, standard deviation, and content analysis.

Keywords: Skill Exercise, Color Pencils Drawing, 5's Color Pencils Drawing Technique

บทนำ

ปัจจุบัน ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ (English as a Second Language or English as a Foreign Language) ทุกประเทศทั่วโลกได้ให้ความสำคัญด้านการพัฒนาทักษะการสื่อสาร (Communicative Skills) เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง ประเทศไทยก็ได้ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมทักษะการสื่อสารสำหรับนักเรียนเช่นเดียวกัน จึงได้กำหนดสมรรถนะความสามารถในการสื่อสารเป็นหนึ่งในสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ทักษะการสื่อสารเปรียบเสมือนหัวใจของการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ การที่ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้ในสถานการณ์จริงแสดงให้เห็นชัดถึงการประสบความสำเร็จ บรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนภาษานั้นๆ ผลจากงานวิจัยหลายเรื่องพบว่าคนไทยยังมีปัญหามากด้านทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ (นงสมร พงษ์พานิช, 2554; อติศักดิ์ ย่อมเยาว์, 2561) ปิยวรรณ ปรสันตสุข (2556) ระบุว่าสาเหตุของความล้มเหลวในการจัดการเรียนการสอนการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของประเทศไทย ได้แก่ การสอนที่เน้นการอ่านและเขียนมากกว่าการฟังและพูด โดยครูผู้สอนส่วนใหญ่เน้นการสอนให้ผู้เรียนอ่านและเขียนก่อนการฟังและพูด ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่ไม่สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ตามธรรมชาติ

จากปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่กล่าวมาข้างต้น ส่งผลให้ผู้เรียนเบื่อหน่ายในการเรียนรู้ เนื่องจากการศึกษาไม่สามารถสนองตอบตามความต้องการและรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม เมื่อผู้เรียนรู้สึกเบื่อหน่าย ขาดการเรียนรู้ภายในตน ส่งผลให้ผู้เรียนหยุดการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ต่ำ และขาดความสุขในการเรียนรู้ สอดคล้องกับรายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานของ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสามัคคีธรรมานุสรณ์ ปีการศึกษา 2561 ซึ่งพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานโดยเฉลี่ยเพียงร้อยละ 59.18 โดยทักษะการพูดภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่นักเรียนมีคะแนนต่ำสุด เพียงร้อยละ 33.10 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับต่ำมาก ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษพูดสื่อสารได้ เนื่องจากผู้เรียนไม่มีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ทำให้ผู้เรียนไม่กล้าแสดงออก และขาดความมั่นใจที่จะสื่อสาร

นอกจากนี้ จากการสำรวจข้อมูลรายบุคคลของนักเรียนโรงเรียนสามัคคีธรรมานุสรณ์ พบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนหลายคนประกอบอาชีพในบริเวณสถานที่ท่องเที่ยว เช่น ขายของที่ระลึก ขายอาหารตามสั่ง เป็นพนักงานในรีสอร์ท โรงแรม ที่พัก ร้านอาหารต่างๆ เป็นพนักงานขายของในร้านสะดวกซื้อ ฯลฯ โดยในวันหยุดเสาร์อาทิตย์ นักเรียนบางคนต้องไปช่วยเหลือผู้ปกครองค้าขายหรือทำงานด้วย ซึ่งหากนักเรียนสามารถพูดสื่อสารภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติได้ จะส่งผลดีมากทั้งกับครอบครัวและชุมชน สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ พริยศิลป์ (2557) ซึ่งกล่าวว่านอกจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการเตรียมพร้อมด้านองค์ประกอบของชุมชน เช่น ธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมประเพณี ฯลฯ แล้ว ยังควรมีการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นด้วย เพื่อเตรียมพร้อมที่จะเป็นเจ้าบ้านที่ดี สามารถให้คำแนะนำ ข้อมูลเกี่ยวกับบริบทในท้องถิ่น สถานที่ท่องเที่ยวในท้องถิ่นได้และสามารถให้ความช่วยเหลืออำนวยความสะดวกด้านอื่นๆ แก่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติได้ หากประชาชนในท้องถิ่นสามารถพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้จะช่วยพัฒนาคุณภาพของธุรกิจการท่องเที่ยวให้ดียิ่งขึ้น สร้างความประทับใจให้แก่นักท่องเที่ยว และสามารถส่งเสริมศักยภาพการท่องเที่ยวของประเทศไทยโดยรวมให้สูงขึ้น

การเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity-Based Learning) เป็นแนวการสอนที่มีความเหมาะสมมากในการนำมาใช้จัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมต่างๆ ที่หลากหลาย ไม่เน้นการท่องจำ แต่เน้นการลงมือปฏิบัติจริง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และการคิดจากการที่ได้ลงมือทำจริง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553; ศศิธร ลิจินทร์พร, 2556; ณัฐฉนิ สุกุณี, 2559; Festus, 2013; Gupte et al, 2018) นอกจากนี้ การเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสร้างองค์ความรู้ การสร้างปฏิสัมพันธ์ และการร่วมมือกัน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และมีบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบร่วมกัน สร้างวินัยในการทำงาน โดยผู้สอนจะทำหน้าที่เป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ (ศศิธร ลิจินทร์พร, 2556) การเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานจึงนับได้ว่าเป็นแนวการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับสภาพการณ์ในสังคมปัจจุบันที่ต้องการเร่งพัฒนาคนไทยให้มีทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษในสังคมโลกได้จริง เพราะนอกจากการส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการพูดสื่อสารได้อย่างมีความหมายโดยผ่านการลงมือปฏิบัติจริงแล้ว ผู้เรียนยังรู้จักคิด วิเคราะห์ แก้ปัญหา และทำงานร่วมกันเป็นทีม ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนเกิดองค์ความรู้ สามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองได้ มีความสุขในการเรียนและมีทักษะภาษาที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สามารถใช้ภาษาเพื่อพูดสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างมั่นใจและถูกต้องเหมาะสม

ความสุขในการเรียนรู้ถือว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญมากอีกประการหนึ่งที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน เพราะการเรียนรู้ที่มีความสุขส่งผลให้นักเรียนสนใจ มีแรงจูงใจในการเรียน (วิชัย วงษ์ใหญ่, 2555; มารุต พัฒนาผล, 2557: พระมหาบุญนา ฐานวิโร, 2560) ผู้เรียนจะเรียนรู้ได้ดีที่สุดก็ต่อเมื่อการเรียนรู้นั้นเป็นการเรียนรู้ที่ปราศจากความเครียด เป็นการเรียนรู้อย่างมีความสุขและสนุกสนาน การได้เรียนรู้อย่างมีความสุขจะส่งผลให้การเรียนดีขึ้น นักเรียนเกิดความอยากเรียนอยากรู้ กระตือรือร้น สนใจ อยากเรียนรู้ เกิดพลังที่จะทำสิ่งต่าง ๆ มากมาย ในทางตรงข้าม เมื่อมีความเครียดหรือเกิดจากความเบื่อหน่ายในการเรียน อาจเป็นเพราะระบบการเรียนที่เน้นการท่องจำ ไม่ได้คิด ไม่ได้ลงมือปฏิบัติ จะส่งผลให้นักเรียนเกิดความเครียด ความเหนื่อยล้า ความกังวล (ขวัญเนตร คาวิวงศ์, 2555)

ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาจึงมีความสนใจที่จะพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพื้นฐานทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น สามารถนำไปใช้สื่อสารกับชาวต่างชาติได้จริง และมีความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น เนื่องจากรูปแบบการเรียนสอนนี้เป็นการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นความสำคัญที่ตัวผู้เรียน โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะการพูดสื่อสารผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย มีความหมายและสนุกสนาน ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในทุกกระบวนการเรียนรู้ สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่ นอกจากนี้การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นตามรูปแบบการสอนนี้สามารถส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความรัก ความภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตนเอง สามารถนำความรู้และทักษะไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้จริง ผู้เรียนสามารถช่วยประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูล แนะนำเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวหรือสิ่งที่น่าสนใจในท้องถิ่นของตนเองได้ สามารถเป็นอีกหนึ่งกำลังสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวให้แก่ท้องถิ่นได้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาและหาคุณภาพของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

2. เพื่อประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์คือ

2.1 เพื่อศึกษาระดับความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่เรียนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่น

2.2 เพื่อศึกษาพัฒนาการด้านความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในระหว่างการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนรู้โดยใช้บริบทท้องถิ่น

2.3 เพื่อศึกษาการใช้กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในระหว่างเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนรู้โดยใช้บริบทท้องถิ่น

2.4 เพื่อศึกษาความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนรู้โดยใช้บริบทท้องถิ่น

3. เพื่อขยายผลการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนรู้โดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาและประเมินประสิทธิผลของการขยายผลการใช้รูปแบบการสอน

หลักการ แนวคิดที่เกี่ยวข้อง

1. การพัฒนารูปแบบการสอน
2. การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity- Based Learning : ABL)
3. การสอนการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ
4. กลวิธีการพูดสื่อสาร
5. ความสุขในการเรียนรู้

องค์ประกอบรูปแบบการสอน

1. หลักการ
2. วัตถุประสงค์
3. กระบวนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่
 - ขั้น 1 ขั้นกระตุ้น (Inspire :I)
 - ขั้น 2 ขั้นนำเสนอความรู้ (Presentation: P)
 - ขั้น 3 ขั้นปฏิบัติกิจกรรม (Practice: P)
 - ขั้น 4 ขั้นสื่อสาร (Communicate: C)
 - ขั้น 5 ขั้นประเมินผล (Evaluate: E)
4. การวัดและประเมินผล
5. ปัจจัยความสำเร็จ

ผลการใช้รูปแบบการสอน

1. ความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ
2. กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ
3. ความสุขในการเรียนรู้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย

1.1 กลุ่มเป้าหมายในการทดลองใช้รูปแบบการสอน คือ นักเรียนชุมนุมภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนสามัคคีธรรมานุสรณ์ ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 12 คน โดยใช้การสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling)

1.2 กลุ่มเป้าหมายในการขยายผลการใช้รูปแบบการสอน คือ นักเรียนชุมนุมภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านวังโพธิ์ ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 14 คน โดยใช้การสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling)

2. ขอบเขตด้านตัวแปร

2.1 ตัวแปรต้น คือ รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

2.2 ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ และความสุขในการเรียน

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาทางภาษาเพื่อฝึกความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวโดยใช้บริบทท้องถิ่นในจังหวัดกาญจนบุรี โดยกลุ่มทดลองใช้รูปแบบการสอน ผู้วิจัยทำการสอนเนื้อหา จำนวน 5 หน่วย และกลุ่มขยายผลการใช้รูปแบบการสอน ผู้วิจัยทำการสอนเนื้อหา จำนวน 2 หน่วย

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการสอนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โดยใช้เวลากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยกลุ่มทดลองใช้รูปแบบการสอน จัดกิจกรรมการเรียนการสอนจำนวน 15 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง รวมใช้เวลา 15 ชั่วโมง และใช้เวลาเพื่อประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอน จำนวน 1 ชั่วโมง รวมใช้เวลาทั้งหมดจำนวน 16 ชั่วโมง และกลุ่มขยายผลการใช้รูปแบบการสอน จัดกิจกรรมการเรียนการสอน จำนวน 6 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง รวมใช้เวลา 6 ชั่วโมง

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ผู้วิจัยได้ใช้วิธีดำเนินการวิจัยในลักษณะของการวิจัยและพัฒนา (Research & Development : R&D) โดยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Methods Research) ด้วยการศึกษาวิธีการเชิงปริมาณ (Quantitative Methods) และวิธีการเชิงคุณภาพ (Qualitative Methods) เพื่อตอบคำถามการวิจัยให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยมีรายละเอียดวิธีดำเนินการวิจัยเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research : R₁) ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis : A) มีขั้นตอนดังนี้

1) วิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนสามัคคีธรรมานุสรณ์: กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีจากเอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 2) สัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนประถมศึกษาจากผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ กรรมการสถานศึกษา ศึกษาพิเศษ และผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ และ 3) ศึกษาความต้องการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 เกี่ยวกับความต้องการ ความสนใจ รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development : D₁) ออกแบบและพัฒนา (Design & Development : D&D) มีขั้นตอนดังนี้ 1) พัฒนาร่างรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานและสร้างเครื่องมือประกอบการใช้รูปแบบการสอน 2) เสนอร่างรูปแบบการสอนให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 คน ตรวจสอบเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความสอดคล้องโดยการจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อวิพากษ์ร่างรูปแบบการสอน 3) นำร่างรูปแบบการสอนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว และเครื่องมือประกอบการใช้รูปแบบการสอนเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 คน อีกครั้งเพื่อหาคุณภาพด้านความเที่ยงตรง และหาค่าดัชนีความสอดคล้องของรูปแบบ 4) สร้างเครื่องมือประเมินประสิทธิภาพ ได้แก่ แบบประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนจบแต่ละหน่วย แบบประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอน แบบบันทึกกลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ แบบสัมภาษณ์สะท้อนคิดความสุขในการเรียนของนักเรียน และแบบบันทึกความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 5) นำเครื่องมือประเมินประสิทธิภาพเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน เพื่อประเมินหาค่าดัชนีความสอดคล้องเหมาะสม 6) ปรับปรุง/แก้ไขรูปแบบการเรียนการสอน เครื่องมือประกอบการใช้รูปแบบ และเครื่องมือประเมินประสิทธิภาพให้สมบูรณ์ 7) นำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย

ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research : R₂) ทดลองใช้ (Implementation : I) ทดลองใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน มีขั้นตอนดังนี้ 1) ชี้แจงทำความเข้าใจกับผู้เรียน 2) จัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอน IPPCE ได้แก่ 2.1) ขั้นกระตุ้น (Inspire: I) 2.2) ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation: P) 2.3) ขั้นลงมือปฏิบัติ (Practice: P) 2.4) ขั้นสื่อสาร (Communicate: C) 2.5) ขั้นประเมินผล (Evaluate: E) โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองสอนด้วยตนเอง

ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development : D₂) ประเมินผล (Evaluation : E) ประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน มีขั้นตอนดำเนินการดังนี้ 1) ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ ผลพัฒนาการความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างเรียนโดยการประเมินผลความสามารถในการพูดสื่อสารของนักเรียนหลังเรียนจบแต่ละหน่วย ความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนโดยรูปแบบการสอน ศึกษาการใช้กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

ของนักเรียน และศึกษาความสุขในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษา 2) นำข้อมูลที่ได้รวบรวมได้มาวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา 3) ปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการสอน เครื่องมือประกอบการใช้รูปแบบการสอน และเครื่องมือประเมินประสิทธิผลการใช้รูปแบบการสอนเพื่อนำไปใช้ขยายผลต่อไป

ขั้นตอนที่ 5 การขยายผล (Dissemination) นำรูปแบบการสอนที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปขยายผลการใช้แก่นักเรียนชุมนุมภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านวังโพธิ์ ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 14 คน

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาและหาคุณภาพของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและมีความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา (IPPCE Model) พบว่า รูปแบบการสอนนี้มีองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ประการ ได้แก่ 1) หลักการ เป็นรูปแบบการสอนที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและมีความสุขในการเรียนผ่านเนื้อหาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในบริบทท้องถิ่นซึ่งสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน 2) วัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและมีความสุขในการเรียน 3) กระบวนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ 3.1) ขั้นกระตุ้น (Inspire: I) 3.2) ขั้นนำเสนอความรู้ (Present: P) 3.3) ขั้นปฏิบัติกิจกรรม (Practice: P) 3.4) ขั้นสื่อสาร (Communicate: C) และ 3.5) ขั้นประเมินผล (Evaluate: E) 4) การวัดและประเมินผล และ 5) ปัจจัยความสำเร็จ จากการหาคุณภาพของรูปแบบการสอน พบว่า โดยภาพรวมผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่ามีเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.16$, S.D. = 0.36)

2. ผลการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการสอน พบว่า

2.1 ความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนตามรูปแบบการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 2.40$, S.D. = 0.44)

2.2 พัฒนาการด้านความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในระหว่างเรียนตามรูปแบบการสอนสูงขึ้น

2.3 การใช้กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในระหว่างเรียนตามรูปแบบการสอน พบว่า นักเรียนใช้กลวิธีการหลีกเลี่ยงการสนทนามากที่สุด รองลงมาคือ การสื่อสารโดยไม่ใช้คำพูด และการใช้ภาษาแม่ ส่วนกลวิธีการพูดสื่อสารที่นักเรียนไม่ได้นำมาใช้ในการพูดสื่อสารเลยคือ การใช้คำพูดแทนหรือคำพูดที่ใกล้เคียง การพูดโดยอ้อม และการสร้างคำใหม่

2.4 ความสุขในการเรียนของนักเรียน ได้แก่ 1) นักเรียนรู้สึกมีความมั่นใจ มีความกระตือรือร้น ภาคภูมิใจในตัวเองมากขึ้น 2) ครูมีความเมตตา จริงใจและเอื้ออาทรต่อนักเรียน 3) นักเรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีกับครูและเพื่อนมากขึ้น 4) บรรยากาศในการเรียนการสอนผ่อนคลาย เอื้อต่อการเรียนรู้ มีแหล่งเรียนรู้และสิ่งอำนวยความสะดวกเหมาะสมเพียงพอ 5) นักเรียนมีโอกาสเลือกเรียนตามความสนใจของ

ตนเอง รู้สึกสนุกสนานในการเรียน และสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่ได้เรียนไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ 6) สิ่งที่นักเรียนรู้สึกประทับใจมากที่สุดในการเรียนคือการได้เล่นเกม ได้ทำกิจกรรมที่สนุกและหลากหลาย ได้ความรู้ใหม่ ได้รู้คำศัพท์ใหม่ ได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษกับเพื่อนและได้มีโอกาสฝึกพูดสนทนากับชาวต่างชาติ และ 7) นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวัน โดยการนำไปใช้เพื่อเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น เพื่อประกอบอาชีพในอนาคต เพื่อพูดคุยสนทนาให้ข้อมูลกับชาวต่างชาติ และเพื่อแบ่งปันความรู้ให้แก่ผู้อื่น

3. ผลการขยายผลการใช้รูปแบบการสอนและผลการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการสอนช่วงขยายผล พบว่า

3.1 รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นนี้มีประสิทธิภาพ สามารถนำไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนให้แก่ นักเรียนกลุ่มขยายผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.2 ผลการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการสอนช่วงขยายผล พบว่า

3.2.1 พัฒนาการด้านความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในระหว่างเรียนตามรูปแบบการสอนสูงขึ้น

3.2.2 การใช้กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน พบว่า นักเรียนใช้กลวิธีการหลีกเลี่ยงการสนทนามากที่สุด รองลงมาคือ การสื่อสารโดยไม่ใช้คำพูด และการใช้ภาษาแม่ ส่วนกลวิธีการพูดสื่อสารที่นักเรียนไม่ได้นำมาใช้ในการพูดสื่อสารเลยคือ การใช้คำพูดแทนหรือคำพูดที่ใกล้เคียง การพูดโดยอ้อม และการสร้างคำใหม่

3.2.3 ความสุขในการเรียนของนักเรียน ได้แก่ 1) นักเรียนรู้สึกมีความมั่นใจ มีความกระตือรือร้น ภาคภูมิใจในตัวเองมากขึ้น 2) ครุมีความเมตตา จริงใจและเอื้ออาทรต่อนักเรียน 3) นักเรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีกับครูและเพื่อนมากขึ้น 4) บรรยากาศในการเรียนการสอนผ่อนคลาย เอื้อต่อการเรียนรู้ มีแหล่งเรียนรู้และสิ่งอำนวยความสะดวกเหมาะสมเพียงพอ 5) นักเรียนมีโอกาสเลือกเรียนตามความสนใจของตนเอง รู้สึกสนุกสนานในการเรียน และสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่ได้เรียนไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ 6) สิ่งที่นักเรียนรู้สึกประทับใจมากที่สุดในการเรียนคือการได้เล่นเกม ได้ทำกิจกรรมที่สนุก ได้รู้คำศัพท์ใหม่ๆ และได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษกับเพื่อน และ 7) นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวัน โดยการนำไปใช้เพื่อเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น เพื่อประกอบอาชีพในอนาคต เพื่อพูดคุยสนทนาให้ข้อมูลกับชาวต่างชาติ เพื่อแบ่งปันความรู้ให้แก่ผู้อื่น และพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย สามารถอภิปรายได้ดังนี้

1. จากผลการพัฒนาและหาคุณภาพของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน เพื่อส่งเสริม

ความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา (IPPCE Model) ซึ่งผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้วว่ารูปแบบมีคุณภาพเหมาะสมใน

ระดับมาก ($\bar{x} = 4.16$, S.D. = 0.36) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก รูปแบบการสอนถูกพัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบ มีการดำเนินการตามขั้นตอนของวิธีการเชิงระบบ โดยผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ การวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน หลักสูตรสถานศึกษา เอกสาร แนวคิด ทฤษฎี หลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการสอน การสอนภาษาอังกฤษ เพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ความสามารถในการ พูดสื่อสารภาษาอังกฤษ กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ และความสุขในการเรียน เพื่อให้เกิดการบูรณาการ ของทฤษฎี แนวคิดที่มีความคล้ายคลึง สอดคล้องกัน เพื่อให้การพัฒนารูปแบบการสอนสมบูรณ์ยิ่งขึ้น รวมทั้ง มีการสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียน ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ กรรมการสถานศึกษา ศึกษาพิเศษ และผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนและการสำรวจ ความต้องการ ความสนใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 การขอคำแนะนำจากอาจารย์ผู้ควบคุมงานวิจัย คำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการตรวจสอบเครื่องมือประเมินประสิทธิภาพรูปแบบการสอน และการ สนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการสอน ส่งผลให้รูปแบบการสอนมีความ เหมาะสมที่จะนำไปใช้จัดการเรียนรู้ให้แก่ นักเรียนได้ สำหรับแนวคิดในการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน ได้ประยุกต์กระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) (มาเรียม นิลพันธุ์: 2555) และ การออกแบบการเรียนการสอนเชิงระบบ ADDIE Model ตามแนวคิดของ Dick & Carey (2005) ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ การศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis) การออกแบบและพัฒนารูปแบบการสอน (Design and Development) การทดลองใช้รูปแบบการสอน (Implement) การประเมินผลรูปแบบการสอน (Evaluation) และการขยายผลการใช้รูปแบบการสอน (Dissemination) เป็นแนวทางในการพัฒนา รูปแบบการสอน การออกแบบเชิงระบบส่งผลให้องค์ประกอบต่างๆ มีความสัมพันธ์กัน ส่งเสริมซึ่งกัน และกันอย่างเป็นระบบ ทำให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างคล่องตัว ราบรื่นและมีประสิทธิภาพ (กาญจนา คุณารักษ์: 2545)

2. จากผลการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการสอน พบว่า

2.1 ความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนตามรูปแบบการสอน ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและมีความสุขใน การเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นโดยภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 2.40$, S.D. = 0.44) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก รูปแบบการสอนที่ได้พัฒนาขึ้นเป็นการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมซึ่งเป็นส่วนหนึ่ง ของแนวคิดการเรียนรู้ด้วยการลงมือทำ (Learning by doing) เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ (Nunan, 2004) การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาทั้งความรู้ เนื้อหา ทักษะ ประสพการณ์ซึ่งสามารถนำไปปรับใช้ในสถานการณ์จริงได้เป็นอย่างดี เนื่องจากผู้เรียนได้เรียนรู้โดยผ่านการลง มือทำจริง ผู้เรียนกล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก มีความมั่นใจ มีความคิดสร้างสรรค์ มีความรู้ที่ลึกซึ้งและคงทน มากขึ้น และมีความสุขในการเรียน (เยาเวศ ภัคดิจิต, 2557; ณัฐวุฒิ สกุนี, 2559; McGrath & MacEwan, 2011; Limbu, 2012) สอดคล้องกับผลการวิจัยของเพ็ญภา ตลับกลาง (2562) ซึ่งพบว่าการจัดการเรียนรู้

โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงขึ้น มีความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษมากขึ้น และมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษมากขึ้น และผลการวิจัยของ Aslem, Ahmed, & Mazherm (2015) ซึ่งพบว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานส่งผลให้นักเรียนมีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษดีขึ้น และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

2.2 พัฒนาการด้านความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในระหว่างเรียนตามรูปแบบการสอนสูงขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกิจกรรมที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนนี้เป็นกิจกรรมที่สนุกและหลากหลาย โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนได้มีโอกาสร่วมทำกิจกรรม นักเรียนได้เล่นเกมกับเพื่อน ฝึกพูดภาษาอังกฤษกับเพื่อนและได้ออกมาพูดหน้าชั้นเรียนโดยมีครูคอยให้กำลังใจและช่วยเหลือ ส่งผลให้นักเรียนเรียนรู้อย่างมีความสุข มั่นใจและภูมิใจในตนเองมากขึ้น รู้สึกสนุกต่อการเรียน และมีแรงจูงใจในการเรียน สอดคล้องกับ ขวัญเนตร คาวิวงศ์ (2555) และพระมหาบุญญา ฐานวีโร (2560) ซึ่งระบุว่า ความสุขในการเรียนเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีผลการเรียนดีขึ้น เนื่องจากนักเรียนจะเกิดความสนใจ อยากเรียนรู้ รู้สึกสนุก และมีแรงจูงใจในการเรียน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ลัดดา หวังภษิต (2557) พบว่า รูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาส่งผลให้นักเรียนมีพัฒนาการผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้อังกฤษแต่ละช่วง (5 ช่วง) สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.3 การใช้กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา พบว่า โดยภาพรวมนักเรียนใช้กลวิธีการหลีกเลี่ยงการสนทนามากที่สุด รองลงมาคือ การสื่อสารโดยไม่ใช้คำพูด และการใช้ภาษาแม่ ส่วนกลวิธีการพูดสื่อสารที่นักเรียนไม่ได้นำมาใช้ในการพูดสื่อสารเลยคือ การใช้คำพูดแทนหรือคำพูดที่ใกล้เคียง การพูดโดยอ้อม และการสร้างคำใหม่ จากการสังเกตพฤติกรรมและบันทึกความถี่ของการใช้กลวิธีการพูดสื่อสาร พบว่า นักเรียนใช้กลวิธีการหลีกเลี่ยงการสนทนาโดยการยกเลิกข้อมูลการสนทนา หยุดการสนทนาดังกล่าว เมื่อไม่สามารถดำเนินบทสนทนาต่อไปได้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนเป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ซึ่งยังคงมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษค่อนข้างน้อย รู้คำศัพท์น้อยและขาดการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง ทำให้ไม่สามารถพูดดำเนินบทสนทนาต่อไปได้จนจบบรรทัดวัตถุประสงค์ของการพูด ผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาระดับต่ำมักใช้กลวิธีการหลีกเลี่ยงการสนทนา (Bialystok, 1990; Dornyei & Scott, 1997; Dornyei & Cohen, 2002; Nakatani, 2005) สอดคล้องกับ อารีย์ วรรณรักษ์ (2545) ซึ่งระบุว่า ผู้เรียนที่มีความสามารถด้านการสื่อสารระดับต่ำจะใช้กลวิธีการหลีกเลี่ยงการสนทนามากกว่าผู้เรียนที่มีความสามารถด้านการสื่อสารระดับปานกลาง ในขณะที่ผู้เรียนที่มีความสามารถด้านการสื่อสารระดับสูงไม่ใช้กลวิธีการหลีกเลี่ยงการสนทนาเลย ผลการวิจัยนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Imane (2017) ซึ่งพบว่า ในการศึกษาผลการใช้กิจกรรมการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการพูด กลวิธีการหลีกเลี่ยงการสนทนาเป็นหนึ่งในกลวิธีการสื่อสารที่ผู้เรียนใช้มากที่สุด

2.4 ความสุขในการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอน พบว่า ความสุขในการเรียนของนักเรียน ได้แก่ 1) ด้านผู้เรียน นักเรียนรู้สึกมีความมั่นใจ มีความกระตือรือร้น ภาคภูมิใจในตนเอง

มากขึ้น เนื่องจากได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ๆ ได้เล่นเกมภาษาอังกฤษ มีโอกาสได้ฝึกพูดสนทนาภาษาอังกฤษ และ
ได้มีประสบการณ์พูดสนทนากับชาวต่างชาติจริงๆ 2) ด้านครู นักเรียนคิดว่าครูมีความเมตตา จริงใจและเอื้อ
อาทรต่อนักเรียน โดยครูได้ให้ความรู้ คอยช่วยเหลือ แนะนำ อธิบายเพิ่มเติมเวลานักเรียนไม่เข้าใจ ช่วยแก้ไข
ปัญหา ให้กำลังใจและให้การส่งเสริมนักเรียน 3) ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนและครู นักเรียนคิดว่าตนเองมี
ความสัมพันธ์ที่ดีกับครูและเพื่อนมากขึ้น เนื่องจากมีโอกาสดูแลครูเวลาสงสัย ต้องการความช่วยเหลือ และ
ได้ทำกิจกรรมเล่นเกมภาษาอังกฤษและได้ฝึกพูดสนทนากับเพื่อน ทำให้เกิดความสามัคคี ช่วยเหลือกันและกัน
สนิทสนมกันมากยิ่งขึ้น 4) ด้านสิ่งแวดล้อม นักเรียนคิดว่าบรรยากาศในการเรียนการสอนผ่อนคลาย เอื้อต่อ
การเรียนรู้ มีแหล่งเรียนรู้และสิ่งอำนวยความสะดวกเหมาะสมเพียงพอ โดยรู้สึกสนุก มีความสุข ผ่อนคลาย ไม่
ตึงเครียด ไม่กดดัน มีความเป็นกันเอง 5) ด้านการเรียนรู้ นักเรียนคิดว่าตนเองได้มีโอกาสเลือกเรียนตามความ
สนใจของตนเอง รู้สึกสนุกสนานในการเรียน และสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่ได้เรียนไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ โดย
นักเรียนรู้สึกสนุกที่มีโอกาสได้เลือกพูดเรื่องที่ตนเองสนใจ และคิดว่าสามารถนำคำศัพท์และประโยคที่ได้เรียน
ไปใช้พูดกับชาวต่างชาติได้จริง 6) ด้านความรู้สึกประทับใจ สิ่งที่นักเรียนรู้สึกประทับใจมากที่สุดในการเรียน
คือการได้เล่นเกม ได้ทำกิจกรรมที่สนุก ได้รู้คำศัพท์ใหม่ๆ ได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษกับเพื่อนและได้มีโอกาสฝึกพูด
สนทนากับชาวต่างชาติ และ 7) ด้านการนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวัน นักเรียนคิดว่าสามารถนำ
ความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวัน โดยการนำไปใช้เพื่อเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น เพื่อประกอบอาชีพใน
อนาคต เพื่อพูดคุยสนทนาให้ข้อมูลกับชาวต่างชาติ และเพื่อแบ่งปันความรู้ให้แก่ผู้อื่น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก
รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนสอน
ซึ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงโดยผ่านกิจกรรมทางภาษาที่หลากหลายตามแนวคิดการเรียนรู้ผ่านกิจกรรม
(Activity-Based Learning : ABL) นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ โดยผ่านกิจกรรมต่างๆ ที่หลากหลาย สนุก
น่าสนใจ เช่น การเล่นเกมทางภาษา การดูคลิปวิดีโอ เพลงจาก Youtube การแสดงบทบาทสมมติ การฝึก
ประสบการณ์จริงนอกสถานที่ เป็นต้น การเรียนการสอนที่ไม่เน้นการท่องจำ แต่เน้นการลงมือปฏิบัติจริง อีกทั้ง
ทั้งการได้เลือกพูดสนทนาเกี่ยวกับหัวข้อหรือเรื่องที่ตนเองสนใจในบริบทท้องถิ่นของตนเองซึ่งเป็นวัฒนธรรมที่
นักเรียนคุ้นเคยและเป็นเรื่องใกล้ตัว ทำให้นักเรียนรู้สึกสนุก อยากรู้ อยากเรียน เป็นการเรียนรู้ที่มีความหมาย
และสามารถนำไปใช้พูดสนทนาสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ที่หลากหลายได้จริงใน ส่งผลให้ผู้เรียนกล้าคิด กล้า
ทำ กล้าแสดงออก มีความมั่นใจ มีความคิดสร้างสรรค์ มีความรู้ที่ลึกซึ้งและคงทนมากขึ้น และมีความสุข
ในการเรียน (เยาวเรศ ภักดีจิตร, 2557; ณัฐวุฒิ สกฤณี, 2559; McGrath & MacEwan, 2011; Limbu, 2012)
สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Aslem, Ahmed, & Mazherm (2015) ซึ่งพบว่าผู้เรียนทั้งหมดรู้สึกประทับใจใน
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน นักเรียนมีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษดีขึ้น และมีเจตคติที่
ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น เมื่อผู้เรียนมีความสุขในการเรียน ก็จะส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
สูงขึ้น และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ลัดดา หวังภษิต (2559), Mohammadi (2015) และ Tabbodi,
Rahgozar, & Abadi (2015) ซึ่งพบว่า ความสุขในการเรียนมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในทิศ
ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา (IPPCE Model) ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน พบว่า ด้านความคล่องแคล่วเป็นด้านที่นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้น ในการจัดการเรียนกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนควรเริ่มจากการฝึกพูดสนทนาจากสถานการณ์ใกล้ตัวที่นักเรียนพบในชีวิตประจำวัน และสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน เน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) โดยรูปแบบ วิธีการและกิจกรรมต่างๆ ที่หลากหลายและสนุกสนาน ที่ช่วยให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติ ฝึกทักษะการพูดสื่อสารได้มากที่สุดและสามารถพูดสื่อสารได้คล่องแคล่วยิ่งขึ้น

2. จากผลการศึกษาการใช้กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ พบว่า กลวิธีการพูดสื่อสารที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาใช้มากที่สุดคือ กลวิธีการหลีกเลี่ยงการสนทนา ดังนั้นในขั้นการนำเสนอเนื้อหา ครูผู้สอนควรสอนคำศัพท์และโครงสร้างประโยคที่จำเป็นต้องใช้ในการสนทนาให้มากเพียงพอ เพื่อเตรียมความพร้อมให้นักเรียนสามารถนำไปใช้พูดสื่อสารบรรลุวัตถุประสงค์การสนทนาได้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ในระดับกลุ่มสาระการเรียนรู้ควรนำรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทั้งความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนของนักเรียน

2. ในระดับโรงเรียนควรนำรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ไปดำเนินการพัฒนาและใช้จัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทั้งความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนของนักเรียนอย่างต่อเนื่องในภาคเรียนต่อไป และเผยแพร่ ขยายผลรูปแบบการสอนแก่โรงเรียนอื่น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟัง การอ่าน การเขียนให้แก่แก่นักเรียนระดับประถมศึกษา โดยเน้นการใช้บริบทท้องถิ่น เพื่อให้นักเรียนเกิดทั้งทักษะภาษาอังกฤษและเกิดความรัก ความภูมิใจในท้องถิ่นของตนเอง

2. ควรมีการพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ด้านอื่น ๆ ให้แก่นักเรียนระดับประถมศึกษา

3. ควรมีการศึกษาการใช้กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษาซึ่งเรียนในโปรแกรม EP (English Program) หรือ โปรแกรม IP (Intensive Program) ซึ่งน่าจะมีข้อค้นพบที่น่าสนใจ และสามารถนำมาใช้ต่อยอดงานวิจัยเพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษให้แก่ นักเรียนระดับประถมศึกษาต่อไปได้

References

- Aslem, M., Ahmed, M., & Mazherm, M. (2015). Enhancing communication skills of ESL primary students through activity based learning. *European Journal of Language Studies*, 2(1), 1-11.
- Bialystok, E. (1990). *Communication strategies: A psychological analysis of second language use*. Oxford: Basil Blackwell.
- Dick, W., Carey, L., & Carey, J. O. (2005). *The systematic design of instruction* (6th ed.). Boston: Allyn & Bacon.
- Dornyei, Z. (1995). On the teachability of communication strategies. *TESOL Quarterly*, 29(1), 55-85.
- Dornyei, Z., & Cohen, A.D. (2002). Focus on the language learner: Motivation, styles, and strategies. *An Introduction to Applied Linguistics*, 170-190.
- Festus, A. (2013). Activity-Based Learning strategies in the mathematics classrooms. *Journal of Education and Practice*, 4(13).
- Gupte, G. et al. (2018). *Workshop A: Activity-Based Learning: disruptive innovation in education across three schools*. Retrieved from <http://bumc.bu.edu/jmedday/archieves/> 2016.
- Imane, K. (2017). *Enhancing EFL learners' speaking skill through effective communicative activities and strategies: The case of first year EFL students* (Master's Thesis). University of Tlemcen. Algeria.
- Limbu, P. (2012). *Why do we need to use activity based learning method?*. Retrieved from <http://eprogressive portfolio.blogspot.com/2012/06/activity-based-teaching-method.html> Mayer.
- McGrath, J.R., & MacEwan, G. (2011). Linking pedagogical practices of activity-based teaching. *The International Journal of Interdisciplinary Social Sciences*, 6, 261-274.
- Mohammadi, A. (2015). The relationship between happiness and confidence with student achievement (Case study elementary schools in Kangan). *International Journal of Innovative Science, Engineering & Technology*, 2(12), 790-796.

- Nakatani, Y. (2006). Developing an oral communication strategy inventory. *The Modern Language Journal*, 90(2), 151-168.
- Nunan, D. (2004). *Task-based language teaching*. New York: Cambridge University Press.
- Tabbodi, M., Rahgozar, H., & Abadi, M. (2015). The relationship between happiness and academic achievements. *European Online Journal of Natural and Social Sciences*, 4(1), 241-246.